

[Sundhedsministeren]

planen er som sagt – og som bekendt for hr. Jørgen Winther – oversendt til Folketingets Sundhedsudvalg, lige så snart den var færdig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Lone Møller (S):

Jeg trykkede på knappen.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Det er ikke blevet bemærket herfra, så spørgsmålet er sluttet i denne omgang.

Lone Møller (S):

Det kan da ikke være rigtigt . . .

Spm. nr. S 1137

3) Til statsministeren af:

Jørgen Winther (V):

»Har statsministeren stadig følgende opfattelse: »Der er ingen danske patienter, der har været i en dødstruende situation, der ikke har kunnet blive opereret øjeblikkeligt i det danske hospitalsvæsen.«?»

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

I Folketingets spørgetid den 13. april 1994 har dette emne været til livlig drøftelse, og det var den samme spørgegruppe som i dag, der gav anledning dertil. Det skete i en ordveksling med hr. Thor Pedersen og hr. Jørgen Winther.

Jeg føler ikke, at der på den baggrund egentlig er grund til at genoptage denne debat, også fordi det – som jeg har sagt det – drejer sig om en helt anden dagsorden.

Men hvis nu tålmodigheden skal strækkes til det yderste, så lad mig alligevel fastslå endnu en gang: Det er lægerne og kun lægerne, der vurderer patienterne. Det er lægerne, der bedømmer, om den enkelte patient er i en særlig risikogruppe, og det er lægerne, der derfor også vurderer, om den enkelte patient har behov for akut behandling. Ingen andre kan gøre det; ingen andre bør gøre det.

Jeg kan bekræfte, at jeg fortsat har den opfattelse, at patienter, der på grund af deres sygdoms sværhedsgrad af lægerne vurderes at have akut behov for behandling, skal behandles og bliver behandlet med det samme.

Sundhedsstyrelsens chef, medicinaldirektør Palle Juul-Jensen, har ligeledes indskærpet

dette over for hjertecentrene og amtsrådene i de relevante sygehuskommuner i november 1993, idet de patienter, som efter en forundersøgelse må betegnes som højrisikopatienter, skal opereres inden for 1–2 uger. Det blev samtidig understreget, at akut syge patienter skal behandles under én og samme indlæggelse og ikke må hjemsendes.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg bør måske for en ordens skyld sige, at det ikke slår til at trykke på knappen fra sin plads. Man skal også direkte markere, så formanden har bemærket det. Til almindelig oplysning.

Jørgen Winther (V):

De to første spørgsmål, som statsministeren har besvaret, var sådan set optakt til dette spørgsmål. Det, vi er enige om nu, er, at mellem 70 og 130 hjertepatienter er afgået ved døden i ventetiden. De, der har forstand på det, mener, at det er et sted mellem 130 og 140.

Så er det, at statsministeren har udtalt:

»Der er ingen danske patienter, der har været i en dødstruende situation, der ikke har kunnet blive opereret øjeblikkeligt i det danske hospitalsvæsen.«

Det har jo på et tidspunkt været statsministerens mening, og det er spændende, om det stadig væk er statsministerens holdning. Det, statsministeren lige har erkendt, er, at hvis en patient skal vente – hvad nogle gør – i 18 måneder på den samlede behandling, så er dødsrisikoen i denne ventetid 15–20 pct. Det kalder man en dødstruet patient. Dermed må man også sige, at der er mange af disse dødstruede patienter, der afgår ved døden i ventetiden, fordi den nødvendige behandlingskapacitet ikke er til stede.

Så vil jeg også gerne lige erindre statsministeren om, hvordan virkelighedens verden ser ud. Igen professor Toftegaard Nielsen, som er højt respekteret blandt sine kolleger. Han har sagt: »Vi bliver ofte presset til at udskrive patienter, som vi synes skulles behandles akut.«

Jamen dér er der jo en af dem, der behandler patienterne, der direkte siger, at man bliver nødt til at udskrive nogle, der ikke skulle udskrives. Og derved er der nogle, der afgår ved døden. Samtidig er der i Danmark omkring fem gange så mange, der dør, som der er i andre lande.